

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 503/2537

บริษัท วา รันด์ไซน์กรุ๊ป จำกัด โจทก์ บริษัท นิวเดลีโดนท์ จำกัด กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1113

ย่อ / หลักกฎหมาย

ก่อนบริษัทจำเลยที่ 1 จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล อ. ได้ ตกลงให้โจทก์ออกแบบตกแต่งภายในให้บริษัทจำเลยที่ 1 โดยมีจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นผู้เริ่มก่อการและเป็นกรรมการของ จำเลยที่ 1 นั่งร่วมปรึกษาหารือ ทั้งเมื่อโจทก์ได้ออกแบบ ตกแต่งภายใน ซึ่งเป็นงานของจำเลยที่ 1 ตามความต้องการของ อ.และจำเลยที่ 2 อ.ก็ได้อนุมัติแบบตกแต่ง ถือว่า อ. และจำเลยที่ 2 ร่วมกันทำสัญญาว่าจ้างโจทก์ให้ออกแบบตกแต่ง ภายในสำนักงานสาขาของบริษัทจำเลยที่ 1 และถือว่าจำเลยที่ 2 ได้ทำสัญญาว่าจ้างในฐานะเป็นผู้เริ่มก่อการของจำเลยที่ 1 ทั้งก่อนหน้านั้นจำเลยที่ 1 โดยจำเลยที่ 2 ได้ทำ สัญญาเช่าอาคารเพื่อทำเป็นสำนักงานสาขาของจำเลยที่ 1 ทั้ง ๆ ที่จำเลยที่ 1 ยังไม่เป็นนิติบุคคล และต่อมาเมื่อ จำเลยที่ 1 จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลแล้ว ก็ได้ใช้สถานที่ซึ่ง โจทก์ออกแบบตกแต่งภายในและควบคุมการก่อสร้างเป็น สำนักงานสาขาของจำเลยที่ 1 แสดงว่าที่ประชุมตั้งบริษัทจำเลยที่ 1 ได้ให้สัตยาบันสัญญาว่าจ้างที่จำเลยที่ 1 ผู้เริ่มก่อการได้ทำไว้กับโจทก์ สัญญาว่าจ้างดังกล่าวจึงผูกพัน จำเลยที่ 1 ส่วนจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นผู้เริ่มก่อการและเป็น กรรมการของจำเลยที่ 1 เมื่อจำเลยที่ 1 จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลแล้ว จึงพ้นความรับผิดชอบ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 1113 โจทก์ได้ทวงถามให้จำเลยชำระหนี้ จำเลยได้รับเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2530 ตามหนังสือทวงถามให้จำเลยชำระหนี้ภายใน 10 วัน นับแต่ได้รับหนังสือ ซึ่งครบกำหนดในวันที่ 29 สิงหาคม 2530 เมื่อจำเลยผิดนัดไม่ชำระหนี้ต้องเสียดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีนับตั้งแต่วันที่ 30 สิงหาคม 2530 เป็นต้นไปจนกว่าจำเลยชำระเงิน ให้โจทก์เสร็จสิ้น

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงินจำนวน 74,593 บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีของต้นเงิน 70,000 บาท นับแต่วันฟ้องจนกว่าชำระเสร็จให้แก่โจทก์จำเลยทั้งสองให้การในทำนองเดียวกันว่า จำเลยทั้งสองไม่เคยว่าจ้างโจทก์ให้ตกแต่งภายในบริษัทจำเลยที่ 1 และไม่เคยชำระค่าตกแต่งให้แก่โจทก์ จำเลยทั้งสองไม่ได้เป็นหนี้โจทก์ขอให้ยกฟ้องศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยที่ 2 ชำระเงินจำนวน 70,000 บาทแก่โจทก์พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ 28 พฤศจิกายน 2529 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จให้ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 1 โจทก์และจำเลยที่ 2 อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องเกี่ยวกับจำเลยที่ 2 เสียด้วย นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นโจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์มีว่า จำเลยทั้งสองได้ว่าจ้างโจทก์ให้ออกแบบตกแต่งภายในบริษัทจำเลยที่ 1 หรือไม่ ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า พยานจำเลยไม่อาจฟังหักล้างพยานโจทก์ได้ ข้อเท็จจริงฟังได้ตามที่โจทก์นำสืบ และเห็นว่าการที่นายเอส.เอส.ลี ตกลงให้โจทก์ออกแบบตกแต่งภายในให้บริษัทจำเลยที่ 1 โดยมีจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นผู้เริ่มก่อการตามรายการจดทะเบียนแก้ไขเพิ่มเติมเอกสารหมาย จ.3และเป็นกรรมการของจำเลยที่ 1 ตามหนังสือรับรอง

เอกสารหมาย จ.2 นักร่วมปริกษาหารือ ทั้งเมื่อโจทก์ได้ออกแบบตคแต่งภายใน ซึ่งระบุว่าเป็นงานของจำเลยที่ 1 ตามความต้องการของนายเอส.เอส.ลี และจำเลยที่ 2 นายเอส.เอส.ลี ได้อนุมัติแบบตคแต่งตามใบเสนอราคาเอกสารหมาย จ.7 ถือว่านายเอส.เอส.ลีและจำเลยที่ 2 ร่วมกันทำสัญญาว่าจ้างโจทก์ให้ออกแบบตคแต่งภายในสำนักงานสาขาของบริษัทจำเลยที่ 1 เมื่อโจทก์ได้ออกแบบตคแต่งภายในและควบคุมการก่อสร้างให้จำเลยที่ 2 แล้วโจทก์ได้ทวงถามให้นายเอส.เอส.ลี ชำระหนี้ไปยังที่ทำการบริษัทจำเลยที่ 1 และได้รับชำระหนี้ เป็นการยอมรับว่าจำเลยที่ 2 ได้ร่วมกับนายเอส.เอส.ลีว่าจ้างโจทก์จริง ซึ่งในขณะที่บุคคลทั้งสองว่าจ้างโจทก์นั้น จำเลยที่ 1 ยังไม่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ถือว่าจำเลยที่ 2 ได้ทำสัญญาว่าจ้างในฐานะเป็นผู้เริ่มก่อการของจำเลยที่ 1 ซึ่งก่อนหน้านี้เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2529 จำเลยที่ 1 โดยจำเลยที่ 2 ได้ทำสัญญาเช่าอาคารจากบริษัทเดอะมอลล์ชอปปิงเซนเตอร์ (หัวหมาก) จำกัดเพื่อทำเป็นสำนักงานสาขาของจำเลยที่ 1 ทั้ง ๆ ที่จำเลยที่ 1 ยังไม่เป็นนิติบุคคล เมื่อจำเลยที่ 1 จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลแล้วได้ใช้สถานที่ซึ่งโจทก์ออกแบบตคแต่งภายในและควบคุมการก่อสร้างเป็นสำนักงานสาขาของจำเลยที่ 1 แสดงให้เห็นว่าที่ประชุมตั้งบริษัทจำเลยที่ 1 ได้ให้สัตยาบันสัญญาว่าจ้าง ที่จำเลยที่ 2 ผู้เริ่มก่อการได้ทำไว้กับโจทก์ สัญญาว่าจ้างดังกล่าวจึงผูกพันจำเลยที่ 1 ส่วนจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นผู้เริ่มก่อการและเป็นกรรมการของจำเลยที่ 1 เมื่อจำเลยที่ 1 จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลแล้ว จึงพ้นความรับผิดชอบตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1113 จำเลยที่ 1 ต้องชำระเงินจำนวน 70,000 บาท ให้โจทก์เนื่องเกี่ยวกับดอกเบี้ยนั้นได้ความว่า ทนายความโจทก์ได้ทวงถามให้จำเลยชำระหนี้ตามหนังสือทวงถามเอกสารหมาย จ.16 จำเลยที่ 1 ได้รับเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2530 ตามหนังสือทวงถามให้จำเลยที่ 1 ชำระหนี้ภายใน 10 วัน นับแต่ได้รับหนังสือซึ่งครบกำหนดในวันที่ 29 สิงหาคม 2530 เมื่อจำเลยที่ 1 ผิดนัดไม่ชำระหนี้ต้องเสียดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีของเงิน 70,000 บาท นับตั้งแต่วันที่ 30 สิงหาคม 2530 เป็นต้นไปจนกว่าจำเลยที่ 1 ชำระเงินให้โจทก์เสร็จสิ้นพิพาทษาแก่เป็นว่า ให้จำเลยที่ 1 ชำระเงินจำนวน 70,000 บาท ให้โจทก์พร้อมด้วยดอกเบี้ยร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีของเงินดังกล่าว นับตั้งแต่วันที่ 30 สิงหาคม 2530 เป็นต้นไปจนกว่าชำระให้โจทก์เสร็จสิ้นแต่ดอกเบี้ยก่อนฟ้องต้องไม่เกิน 4,593 บาท นอกจากนี้ที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพาทษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

สมปอง เสนเนียม · มีพาศน์ โปตระนันท์ · รัชชัย พิทักษ์พล

ข้อความคำพิพาทษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/503/2537>